

Слава партизанам!

Ще за часів Великої Вітчизняної війни

Медаль I ступеня

65 партизанів України були удостоєні звання Героя Радянського Союзу, 35 тисяч — отримали ордени та медалі. Серед них 21 518 партизанів отримали медаль "Партизанові Вітчизняної війни" I та II ступеня. Це свідчить про високу ефективність дій партизанів та їх успішність. Навіть колишній генерал-полковник Вермахту Лотар Рендулич зазначав: "Історія війн не знає жодного прикладу, коли партизанський рух відіграв би таку ж велику роль, яку він відіграв в останній світовій війні".

Ми маємо пишатись тим, що наш народ не підкорився німецько-фашистським загарбникам, а почав боротись проти них: вступав у партизанські лави, а, стже, робив все можливе для звільнення від ворога та забезпечення щасливого майбутнього наступних поколінь, тобто нас. Тож слава їм, партизанам та всім, хто з честю захищав нашу Батьківщину!

65 партизанів України були удостоєні звання Героя Радянського Союзу, 35 тисяч — отримали ордени та медалі. Серед них 21 518 партизанів отримали медаль "Партизанові Вітчизняної війни" I та II ступеня. Це свідчить про високу ефективність дій партизанів та їх успішність. Навіть колишній генерал-полковник Вермахту Лотар Рендулич зазначав: "Історія війн не знає жодного прикладу, коли партизанський рух відіграв би таку ж велику роль, яку він відіграв в останній світовій війні".

Сторінками партизанської слави

До
22 вересня — Дня
партизанської слави

Автор — Алімова Катерина, учениця
31 групи Славутицького ліцею

Зародження партизанського руху

Влітку 1941 року Велика Вітчизняна війна раптово увірвалася в життя мирного населення. Багато українських міст та сіл було окуповано німецько-фашистськими загарбниками, які проводили масовий терор: спустошували села, відбирали в людей продукти харчування, насильно відправляли молодь на роботу в Німеччину. Обурення народу й стало рушійною силою для створення партизанського руху вже невдовзі після початку війни. Одним з організаторів такого руху в Україні був Сидір Ковпак — командир Путивльського партизанського загону. Формування партизанських загонів супроводжувалося значними труднощами. На початку війни вони діяли хаотично, не мали засобів зв'язку та необхідних матеріально-технічних засобів, були малочисельними, неорганізованими та погано озброєними. Проте під командуванням Сидора Ковпака, а також Олексія Федорова та Олександра Сабурова, наші партизани стали більш боєздатними, що забезпечило ефективну боротьбу з фашистськими загарбниками.

Сидір Ковпак

Формування партизанських загонів супроводжувалося значними труднощами. На початку війни вони діяли хаотично, не мали засобів зв'язку та необхідних матеріально-технічних засобів, були малочисельними, неорганізованими та погано озброєними. Проте під командуванням Сидора Ковпака, а також Олексія Федорова та Олександра Сабурова, наші партизани стали більш боєздатними, що забезпечило ефективну боротьбу з фашистськими загарбниками.

Формування партизанських загонів супроводжувалося значними труднощами. На початку війни вони діяли хаотично, не мали засобів зв'язку та необхідних матеріально-технічних засобів, були малочисельними, неорганізованими та погано озброєними. Проте під командуванням Сидора Ковпака, а також Олексія Федорова та Олександра Сабурова, наші партизани стали більш боєздатними, що забезпечило ефективну боротьбу з фашистськими загарбниками.

Дії партизанів

Впродовж усієї війни партизани були її активними учасниками і доклали багато зусиль для зупинки німецьких військ та їх вигнання з території Радянського Союзу. Десятки тисяч озброєних партизан завдавали дошкульних ударів по тилах ворога, ставили під серйозну загрозу його комунікації, проводили масштабні диверсійні кампанії. Також народні месники інформували населення про події на фронтах, розповсюджуючи листівки та газети. Німецькі солдати несли відчутні втрати, але головне — підраховано, що в цілому партизани СРСР відволікли на себе до 50 розрахункових дивізій агресорів.

Під час визволення України в 1943-1944 роках було налагоджено стратегічну взаємодію між Діючою армією та партизанськими загонами, які посилювали удари по комунікаціях ворога, захоплювали переправи, тримали в напрузі тил ворога. Свідченням зростання військового мистецтва партизан стали тисячокілометрові рейди по тилах противника. Важко підрахувати, скількох людей врятували народні месники від насильства й депортації на території "партизанських країв" — самостійно визволених й утриманих партизанами регіонів України.

У партизанських лавах України воювали представники 62 національностей.

Серед них українці становили 54 відсотки, росіяни — 23, білоруси — 6 відсотків. Понад половину українських партизанів (61 відсоток) становили молоді люди віком від 17 до 31 року (з них 31 відсоток — віком від 17 до 21 року).

Загалом, за час війни партизанський рух на території України можна поділити на 3 етапи.

I етап (червень 1941 р. — грудень 1942 р.): становлення партизанського руху і допомога партизанів радянським військам переважно в оборонних боях.

II етап (грудень 1942 р. — жовтень 1943 р.): участь партизанів з регулярною армією у визволенні Донбасу, Лівобережної України та в битві за Дніпро.

III етап (листопад 1943 р. — квітень 1944 р.): бойова взаємодія із Червоною Армією в боях за Правобережну Україну.

Отже, на теренах України партизанський рух набув широкого розмаху.

Партизани в атаці